

ROZDROJOVICKÝ 3²⁰²⁰ ZPRAVODAJ

Vydává obec Rozdrojovice

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,
patrně se všichni shodneme na tom, že není nutné se vždy zabývat jenom významnými a vážnými záležitostmi. V dnešním čísle Zpravodaje najdete kromě důležitých zpráv i ty méně podstatné, o nichž se možná nebude psát v kronice, ale které vnášejí do našeho života barvu, šťávu a zábavu. A k té kronice se také dostaneme – přečtěte si rozhovor o tom, jak vzniká ta rozdrojovická. Dozvíte se také, jak naši vesnici vnímají školáci, kam se můžete vydat na procházku a jak probíhaly hody, přestože se vlastně nekonaly. Přejeme vám příjemné léto a těšíme se nashledanou zase v září.

Vaše redakce

ROZDROJOVICKÉ DĚTI (A JEJICH RODIČE) JSOU DRSŇÁCI

... a hned tak něco je nezastaví. Rozhodně se neleknu deště, bahna a zablácených kol. Přesvědčili jsme se o tom v neděli 14. června při druhém ročníku cyklistického orientačního

Foto: Martina Morávková

závodu Rozdrojovický kufr. Navzdory deštivému počasí a vysloveně hroživé předpovědi na nejbližší hodiny se krátce po nedělním obědě sjelo na hřiště Na Výhoně 35 cyklistických dvojic. Do akce vyrazili suší, čistí, odpočatí a najedení, a po několika hodinách na trati s mapou v ruce nebo v kapse se vraceli promočení, zablácení, hladoví a vyčerpaní... ale většinou s širokým úsměvem. Úporný boj účastníků s počasím a únavou dokresluje dojezd vítěze jedné kategorie do cílové brány.

Po průjezdu se zhroutil vyčerpáním k zemi zrovna do té největší kaluže, která se v prostoru cíle vyskytovala. Ty nejdramatičtější okamžiky se ale odehrávaly na trati – v hustém dešti na rozmočených polních a lesních cestách při hledání kontrolních bodů. Tam bojoval každý sám a o tom, co se závodníkům v těch chvílích honilo hlavou, se můžeme jen dohadovat. Možná to raději ani nechceme vědět. Něco napoví postřehy z jedné traťové kontroly... *Pokračování na str. 8–9*

ROZDROJOVICKÉ PŘEDZAHŘÁDKY

V prvním čísle letošního Rozdrojovického zpravodaje byla vyhlášena soutěž o nejhezčí předzahrádku. Máme velkou radost, že tato soutěž vás nenechala chladnými a přihlásilo se sedm účastníků.

Nestranná a objektivní tříčlenná porota si prošla jednotlivě všechny přihlášené předzahrádky a bodově je ohodnotila. Oceňujeme, že se takového úkolu zhostili, a za to jim patří velké díky. Nutno uznat, že se toho ujali velmi svědomitě a jejich role nebyla vůbec jednoduchá. Všichni přihlášení měli a stále mají velmi krásné a upravené zahrádky. Většinou se jedná o vkusné, čisté a jednoduché zahradnické úpravy, které oplývají spoustou kvetoucích rostlin. Některé zahrádky se zase vyznačovaly perfektně upraveným a pěstovaným trávníkem, jiné zdobily krásné jehličnany a kvetoucí trvalky včetně moderních doplňků v podobě kamenů či břidlice.

Každopádně jako nejkrásnější zahrádka byla vyhodnocena zahrádka paní Kloubkové, č. p. 287, druhou nejhezčí zahrádku má paní Kazdová, č. p. 125, a třetí místo obsadila zahrádka rodiny Slepíčkových, č. p. 351. Výsledky byly velmi těsné a druhé místo od prvního dělil pouze jeden bod, ale ten byl v tuto chvíli rozhodující.

Vítězům gratulujeme a všem, kteří se pečlivě starají o předzahrádky, moc děkujeme. Jsme si dobře vědomi toho, že větší na času stráveného v předzahrádce je při její úpravě a toto vaše úsilí oceníme hlavně my, kolemjdoucí. Při procházkách po obci se o tom můžeme denně přesvědčit.

Budeme moc rádi, když se do příštího ročníku přihlásíte i vy.

Kateřina Pokorná, Alena Štastná

1. místo paní Kloubková

2. místo paní Kazdová

3. místo Slepíčkovi

Foto: Martina Morávková

ZPRÁVY ZE ZASTUPITELSTVA

17. zasedání zastupitelstva dne 25. 5. 2020

Zasedání zastupitelstva proběhlo v podvečer ve školní jídelně, stále ještě s respektováním omezení z důvodu virové pandemie. Po schválení pravidelných bodů zasedání (program, poslední zápis a usnesení, ověřovatelé atd.) zastupitelé projednali nabídku na koupi nemovitosti hostince U Helánů. Tuto nabídku vzhledem ke značnému rozdílu mezi cenou požadovanou prodávajícím (15 mil. Kč) a určenou znaleckým posudkem (10,5 mil. Kč) zastupitelé odmítli. Na předcházející pracovní poradě připravili možnosti konání kulturních a společenských akcí v případě zániku hostince a nemožnosti užívat jeho sál.

Další zasedání zastupitelstva se snad již bude konat v nové budově obecního úřadu, která je těsně před dokončením. Zastupitelé schválili poslední dodatek ke smlouvě o dílo (změny vyvolané investorem) a vybavení nové budovy nábytkem.

S cílem zlepšit vzhled středu obce (po plánované demolici starého obecního úřadu) zastupitelé schválili podmínky

architektonické soutěže „Centrum obce Rozdrojovice“. Byla schválena finanční podpora 5000 Kč na pořádání cyklistického závodu pro děti Rozdrojovický kufr a odpuštění místního poplatku z pobytu hotelu Atlantis s cílem pomoci mu přežít propad příjmů z důvodu vládních omezení.

Zastupitelé schválili účetní závěrky obce a školy, několik věcných břemen pro rozvod elektřiny a několik standardních smluv na pronájem obecního pozemku. O pronájem jednoho pozemku (parkovací stání) bylo více zájemců, proto byla cena vysoutěžena, obálky s nabídkami byla otevřena na jednání zastupitelstva.

Zastupitelé neschválili pořízení územní studie na přestavbovou plochu P2 (požadováno investorem) z důvodu probíhajících příprav aktualizace celého územního plánu obce, také byla neschválena jedna nájemní smlouva z důvodu nejasného vlastnictví stavby na ní stojící. V diskuzi občanů zazněly názory na možnosti koupi hostince sbírkou občanů, projednání zkušeností se školní výukou v době uzavření škol (téma pro školskou radu) a na alej vedoucí k lesu, resp. k článku na toto téma ve Zpravodaji.

Karel Taft

NAD ROZDROJOVICEMI SE TŘEPETÁ VLAJKA Z NOVÉHO ZÉLANDU

Kia ora – Dobrý den!

V první červnové dekádě byly na oslavu přátelského vztahu slavnostně vyvěšeny vlajky sesterských obcí Rozdrojovic a Te Hau-Marahau z Nového Zélandu. Vlajky společně vlají na jedné žerdi na vrcholku bývalého vysílače Na Rovinách a také před Park Café v Marahau.

Vlajku Te Hau-Marahau navrhl a vytvořil umělecký řezbář Tim Wright, který rovněž zastává roli velvyslance Marahau v Rozdrojovicích. Tim nám také daroval vlajku, která dnes vlaje nad Rozdrojovicemi.

Na vlajce je zlatý půlměsíc znázorňující velkou písečnou zátoku v Marahau, dvě hvězdy představují dva male ostrůvky – Fisherman Island a Adele Island, modrý podklad symbolizuje barvu všudypřítomného oceánu a zelený trojúhelník je hora Pikikirunga, zvaná též Takaka Hill, na jejímž úpatí se Marahau nachází.

Igor Ingršt, ambasador Rozdrojovic v Marahau

Vlajky nad Rozdrojovicemi.
Foto: Martina Morávková

Vlajky v Marahau, Sandy Bay-Marahau Road.
Foto: Igor Ingršt

REKONSTRUKCE SPORTOVNÍHO AREÁLU NA BAHNĚ

Historie hřiště Na Bahně sahá do 60. let minulého století, kdy si mladí lidé začali toto místo upravovat pro sportovní plac, na kterém hráli v létě volejbal nebo nohejbal a v zimě vytvářeli kluziště pro bruslení. Rozdrojovická mládež ve volném čase hřiště postupně upravovala a hřiště sloužilo nejen sportovnímu, ale také společenskému setkávání, bylo hojně navštěvované. Na tradici udržování hřiště Na Bahně navázaly další generace amatérských sportovců, kteří hřiště vytvořili do podoby sloužící veřejnosti až do jara letošního roku. Na hřišti se v současnosti odehrávají sportovní i ostatní společenské aktivity, jako je dětský den, tradiční pálení čarodějnic, zakončení lampionového průvodu nebo Skotské hry. V době uzavřené restaurace se sálem U Helánů na hřišti proběhlo i několik mikulášských nadílek a silvestrovských oslav na ledovém kluzišti. Vzhledem ke skutečnosti, že v současné době je hřiště Na Bahně prakticky jedině veřejně přístupné sportoviště, tak se zastupitelé naší obce rozhodli k jeho významnému zvelebení.

Výběrové řízení na dodavatele stavebních prací proběhlo koncem loňského roku a výběr dodavatele byl schválen na 13. zasedání zastupitelstva obce dne 6. ledna letošního roku. Ve výběrovém řízení zvítězila firma TVM stavby z obce Předklášteří, která předložila nejvýhodnější nabídku ve výši 4 586 748 Kč bez DPH. Druhá v pořadí byla firma BV-DEX, která nabídla 4 694 707 Kč bez DPH a třetí v pořadí skončila firma LANCA s nabízenou cenou ve výši 4 761 719 Kč bez DPH. Celkem se do výběrového řízení přihlásilo sedm společností s tím, že nejdražší byla Navláčil stavební firma s nabídkou ve výši 5 924 875 Kč bez DPH. Původní předpokládaná cena investice dle projekčního rozpočtu činila 5 990 062 Kč bez DPH a díky výběrovému řízení se podařilo uspořit takřka 1,7 milionu Kč na další projekty. Podrobnosti k výběrovému řízení naleznete na internetovém profilu zadavatele (<http://www.stavebnionline.cz/profil/rozdrojovice>).

Součástí úpravy sportovního areálu Na Bahně je několik stavebních částí, které upraví a zhodnotí tradiční místo sportovních a společenských akcí. Dominantu areálu tvoří vysoká ochranná železobetonová zeď, která nahradila pů-

vodní stěnu z nehezkých betonových panelů. Stěna bude sloužit k omezení hluku šířícího se ze sportoviště k bezprostředně sousedícím rodinným domům v ulici Na Bahně. Stěna je navržena s dostatečnou pevností proto, aby zadržela přívalovou dešťovou vodu, která se korytem Rozdrojovického potoka často prožene. Právě riziko zaplavení sportovního areálu bylo předmětem velkých diskusí o způsobu řešení povrchu sportoviště. Možnost zaplavení a rovněž univerzálnost užití, jak pro akce typu Pálení čarodějnic, nebo tvorby ledního kluziště, byla důvodem pro zachování povrchu z tzv. kamenné antuky z jemně namleté drtě. Tento materiál je dobře dostupný a povrch z něj lze lehce opravit bez použití náročné techniky. Hřiště bude univerzální s vytýčeným lajnováním pro volejbal a nohejbal. Nosné sloupky sítí budou demontovatelné a po jejich odložení se na celé ploše hřiště může hrát malá kopaná. Druhou dominantu areálu tvoří objekt zázemí. První podlaží bude sloužit pro skladování sportovního vybavení a potřeb pro společenské akce, ve druhém podlaží s přístupem od silnice budou vybudovány šatny a toalety s bezbariérovým přístupem pro pohybově omezené občany. Na hřiště bude vybudován nový nájezd se závorou, abychom zabránili nežádoucímu parkování vozidel v areálu. Hřiště bude také osvětlené.

V současnosti probíhají dokončovací práce na budově zázemí a začíná etapa samotné úpravy hřiště. Budou osazeny drenáže a navrstven povrch, následně se dokončí terénní úpravy a osadí se zeleň. Stavba má být dle smlouvy o dílo dokončena do 30. 11. 2020, ale dle sdělení dodavatele by hřiště mohlo být dokončeno do konce letních prázdnin. Slavnostní otevření areálu by mělo proběhnout 4. září 2020 a při příznivém počasí se spojí s 2. ročníkem hudebního festivalu ROJCFEST, na kterém vystoupí mladá alternativní skupina Noise Flow, brněnská roková legenda Progres 2 a stylově nezařaditelní Čankišou. Tímto bych si dovolil všechny občany, kterým není společenský život obce lhostejný, na toto slavnostní a jistě nezapomenutelné otevření pozvat.

Stráský Daniel, starosta

Foto: Martina Morávková

ROZDROJOVICKÉ TOULKY

Doba koronavirová je snad již za námi, ale stále po sobě nechává následky. Ne vždy ale musí být nutně negativní. Řada z nás, mne nevyjímaje, byla zvyklá přijet z práce domů autem, zaparkovat před domem a na rodinné výlety opět sednout do auta a dojet na nějaké zajímavé místo. Většinou nějaké velmi populární a zajímavé. A přitom spoustu zajímavých míst máme přímo kolem sebe. Během mateřské dovolené jsem začala vyrážet na procházky po blízkém okolí a nestačila se divit, co všechno lze nalézt v okolních lesích. A také většinou skončila na přehradě, která je sama o sobě nádherným místem, ovšem během nouzového stavu zde bylo více lidí než v centru Brna. A tak bylo potřeba vyrazit někam jinam, kde člověk nepotká živáčka, nemusí řešit, zda mít či nemít roušku (to už snad v budoucnu nebudeme muset). Prostě vyrazit jen tak do lesa, ale zároveň mít i cestu přes zajímavá místa v okolí. A že jich není málo.

První výlet je krátká procházka v blízkém okolí Rozdrojovic. Začíná na náměstí, kde je opět možné dát si vynikající pivo z místního pivovaru Rojc v hostinci U Helánů, a dále pokračuje po ulici Na Bahně až k samotnému hřišti, kterému se říká Bahno. Přímo u křižovatky stojí Rozdrojovická studánka. Dříve zde bývala dokonce voda vhodná pro kojenice, to už ale dnes bohužel neplatí. Naproti studánce vede červená turistická značka, která nás provede lesem až na kopec k vysílači, respektive k zastřešenému posezení, kde se můžete pokochat výhledem jak na samotné Rozdrojovice, tak na přehradu a přilehlé brněnské městské části. Cesta vede lesní pěšinou, není proto úplně vhodná pro kočárek. Trasa nás vede dále po červené, po tzv. brněnské podkově, lesem dolů směrem k Jinačovicím. Tady vede cesta střída-

vě po polní cestě a střídavě přechází po lesních pěšínách. Celá trasa je poměrně krátká, takže jde zvládnout i s malými dětmi. Ty úplně nejmenší je lepší vzít do nosičky, než překonávat terénní nerovnosti s kočárkem. Pokud se budete držet po červené, při sestupu dolů z kopce narazíte po levé straně na vodojemy, které zásobují Rozdrojovice a Jinačovice pitnou vodou. Tyto vodojemy byly postaveny v roce 1987 za pomoci místních obyvatel. Před několika lety prošly velkou rekonstrukcí a především napojením na Vířský oblastní vodovod, který má zajistit dostatečné zásobování pitnou vodou, a to i v době velkého sucha. Rekonstrukci tehdy prováděla stavební společnost místního rodáka, takže se dá říct s trochou nadsázky, že byly vodojemy opět obnoveny místními. Jakmile vyjdeme z lesa, vede nás

červená dále polem až k Jinačovicím. V místě, kde prudce odbočuje doleva, se ale vydáme na opačnou stranu. Tady nás cesta zavede až k nedokončenému mostu staré dálnice. Konstrukce mostu je zarostlá křovinami, ale s opatrností se lze dostat až pod mostní oblouk. Zblízka to tedy není tak jímavé místo jako z ptačí perspektivy, ale určitě stojí za zhlédnutí. Navíc v současné době, kdy se stále více uvažuje o využití této trasy pro výstavbu nové silnice, si alespoň lépe dokážeme představit, kudy by trasa vedla. Pokud se nechcete zastavovat v Jinačovicích, například v sýrárně Statku Jinačovice, můžete se vydat od nedokončeného dálničního mostu kolem lesa zpátky na kopec k vysílači nad Rozdrojovicemi.

Lesy kolem Rozdrojovic se v současné době hodně mění kvůli boji s kůrovcem. Místa, kde býval hustý les, jsou dnes téměř holá. Takže i takový výlet do obory může být v tuto chvíli zcela novým zážitkem. Na stránkách Zpravodaje vám budeme přinášet tipy na výlety i v dalších vydáních, ovšem pokud máte svoje oblíbené nebo zajímavé místo, můžete nám napsat a podělit se s ostatními o další výletní místo v okolí Rozdrojovic.

Hana Puklová

Foto: Hana Puklová, archiv BV-Dex

NEDĚLNÍ MŠE U KAPLIČKY

Díky rozvolňování epidemiologických opatření mohla proběhnout oslava svátku sv. Jana Nepomuckého, která je odedávna součástí hodů. Přestože se hodové slavnosti letos nekonaly, mohli rozdrojovičtí občané 17. května dopoledne prožít svátek alespoň ve formě nedělní mše svaté u kapličky, která je zasvěcená sv. Janu Nepomuckému.

Kateřina Pokorná

Foto: Hana Antonínová

KORONAVIRU NAVZDORY

Kvůli současné pandemické situaci a nařízení vlády ČR se letošní mladé hody nemohly uskutečnit. My, jakožto rozdrojovická chasa, jsme nechtěli, aby o tuto událost rozdrojovičtí občané přišli, a tak jsme se rozhodli uspořádat soukromé improvizované hody na zahradě jedné ze stárek a vše nafotit a natočit. Po dlouhé době nouzového stavu a nemožnosti pořádat nácvičky na hody se nás sešla krásná dvě kola. Zatancovali jsme si besedy v jednotných rouškách, ušitých přímo pro tuto příležitost. Nechyběla ani tradiční zdobená májka, domácí koláče či víno. Akce se konala ve společenském folklorním duchu s úsměvy pod rouškami. Celou akci jsme zdokumentovali. Vídeje naleznete na facebooku a youtube pod názvem Mladé hody 2020.

Rozdrojovická chasa

Foto: Michal Klimeš

Schovávám se před lijákem v autě, vyhlížím ven a přemýšlím, jestli se vůbec nějakí odvážlivci pokusí zdat trať letošního Rozdrojovického kufru. Vyfasovala jsem kontrolu u nedokončeného mostu dálnice za Jinačovicemi na – v tu chvíli již notně rozbahněné – polní cestě. Ze zájmu posílám sms na start, abych zjistila, kolik jede nakonec dvojic, a nevěřím svým očím. Třicet pět! Sedmdesát statečných cyklistů se vydalo do tohoto nečasu jako vystříženého z přírodovědného dokumentu o monzunových deštích. Nežrídka z mračen zazní hrozivé hřmění...

Asi po hodině čekání se cosi mihne za oknem a ozve se zafukání. První závodníci jsou tu! Jen stěží poznám pod nánošy bahna vlastního bratra, citovat jej raději nebudu. A už se na horizontu rýsují ztrhané postavy dalších závodníků. Dnes mám obrovské štěstí, jsem svědkem neuvěřitelné dávky odvahy dospělých i dětí. Vidím takové heroické výkony, jako je matka brodicí se po kotníky v bahně, nesoucí kolo své i své ratolesti – s úsměvem na rtech! Závodníci si vzájemně pomáhá-

jí, aby bezesporu nejtěžší úsek závodu vůbec překonali. Ještě několik hodin mi v hlavě rezonují výkřiky „Jed', brácha, to dáš!“ anebo děvče, které ulevilo svým emocím, když si myslelo, že je nikdo neslyší „Že já jsem na ten blbej závod vůbec jela!“ Všem stále opakuji, jak jsou skvělí a hustí, ale vlastně jsou ta slova pro vyjádření mého obdivu příliš placatá. Do kolen mě pak dostává holčička Míša, která se teprve nedávno naučila jezdit na kole, aby se mohla závodu zúčastnit. Dívám se na ni – promočenou, špinavou, hrdou a šťastnou, jak stojí uprostřed plískanice kdesi v polích, a v duchu ji pasuji na největší hrdinku dne.

Suma sumárum jsem viděla stovky kilogramů bahna na desítkách kol, desítky úsměvů živilům navzdory a musím smeknout před všemi těmi úžasnými lidmi, kteří mi ukázali, že pohoda se vyrábí v hlavě!

Závěrem gratuluji vítězům – tedy všem, kteří zvítězili nad lákavou vyhlídkou zůstat raději doma, a na závod vyrazili.

Anna Loupová

Další fotografie najdete na stránkách www.rozdrojovice.cz/fotogalerie a na www.baduatelier.cz (soukromé galerie)

Velký obdiv si zaslouží dvě statečné a odhodlané dívky, ještě ani ne sedmiletá Jolanka Mikulášková a osmiletá Bára Morávková, které v těžkých podmínkách objely celou trasu. Na některá stanoviště dorazily bohužel v době, kdy už pomocníci s razítky odjeli, protože netušili, že na trati jsou i po skončení časového limitu ještě dvě bojovnice. Vypadá to, že v Rozdrojovicích vyrůstají olympijské naděje...

Text: Hana Antonínová
Foto: Martina Morávková,
Miroslav Šerý

VÝSLEDKY:

kategorie 6–8 let

1. Julie Zárubová
2. Tereza Burgetová
3. Barbora Burgetová

kategorie 8–10 let

1. Tomáš Fitz
2. Matyáš Sedlář
3. Lucie Handlová

kategorie 10–12 let

1. Oliver Antonín
2. Markéta Morávková
3. Jindra Mikulášková

kategorie 12–14 let

1. Amálka Vokřálová
2. Tereza Vřešťalová
3. Vojta Fitz

NAD OBEČNÍ KRONIKOU

Nad obecní kronikou jsem se sešla jednoho květnového odpoledne s kronikářkou paní Věrou Svídovou a její dcerou paní Lucií Stráskou, která v příběhu současné rozdrojovické kroniky hraje málo známou, ale důležitou úlohu.

Kdy se začala psát obecní kronika?

V. S.: Kronika se píše od roku 1928 a tenkrát ji vedl rozdrojovický učitel František Novotný. V 70. letech psal kroniku Stanislav Lazar a staral se o ni mnoho let. Po něm to převzal pan Jan Sýkora, to byl písmomalář, ten to psal krásně a hodně se tomu věnoval. Po jeho smrti jsem se toho ujala já a píšu kroniku od roku 2009. Pokračovala jsem v tom stylu, jak to psal pan Sýkora. V roce 2010 zastupitelstvo schválilo, že se o kroniku budu starat já. Zatím se nenašel nikdo, kdo by to chtěl dělat. Kdyby se někdo takový našel, uvítáme to.

Existují nějaké směrnice, které upravují, co musí v obecní kronice být zapsáno?

V. S.: Spíš jsou to doporučení, žádná striktní nařízení. Ale každá obec má ze zákona povinnost vést kroniku. Byla jsem dvakrát na školení kronikářů. Každý kronikář se toho chopí tak nějak po svém.

Lucie Stráská: Ještě bych měla dodat, že obecní kronika nezaznamenává jenom události v obci, ale taky významné události v republice. Do příslušného měsíce se třeba zaznamená, že proběhly prezidentské nebo parlamentní volby. Zmiňujeme se třeba o olympiádě, v letošním roce určitě nezapomeneme na pandemii.

Je při psaní kroniky nějaký prostor, aby kronikář projevil svoje názory nebo preference?

V. S.: To ani ne, kronika musí být objektivním záznamem událostí. Když je to možné, chodím na všechny události a akce ve vesnici, abych je mohla zapsat.

Věnujete se zápisům pravidelně? Jak často s kronikou pracujete?

V. S.: Podle potřeby. Když se něco děje, hned si udělám poznámky, abych věděla co a jak, abych nic nezapomněla.

L. S.: Někdy se v kronice objeví „něco navíc“, třeba informace o nějakém objektu, který je tady už dlouho...

V. S.: Někdy trochu pátrám, když mě něco zaujme. Třeba hájenka, ta dřív ani nepatřila k dědině... když něco zajímavého zjistím, tak to tam zapíšu. Někdy píšu o úplně obyčejných věcech, třeba jak dnes pečujeme o domáčí mazlíčky, aby lidi v budoucnosti věděli, jak to dnes vypadalo. Zapisuju všechny události, co

stojí za zmínku. Taky hospodaření obce, hospodaření školy, nové stavby, co se bourá, co se kácí, kalami... prostě věci, co se v kronikách zaznamenávají. Na konci každého roku je potom zpráva o hospodaření obce.

Jak vlastně vypadají zápisy v kronice?

V. S.: Dá se říct, že to vždycky zapisujeme, až skončí rok. Já si dělám poznámky do sešitu a přepisuju to na počítači. Na konci roku už víme, jak to dát dohromady, tak to všechno sepíšu a dcera to ručně opiše do kroniky. Pan Sýkora to začal psát po jednotlivých měsících, vždycky napsal něco o počasí a potom zmínil všechny události z toho měsíce.

V kronice asi nejsou fotografie?

V. S.: Tam nesmí být fotky, kronika musí mít jenom text. Je ale možnost dělat přílohy, a na ty mám samostatný šanon. Tady třeba leták, že se otevřel obchod, nebo že jsme vydali kalendář... věci, co by někoho někdy mohly zajímat. Mám tady i Zpravodaj od té doby, co vychází.

Kronika vlastně vzniká ve dvou krocích: text napíšete nejdříve na počítači, potom jej ručně přepisujete. Kolik vám to dá práce?

L. S.: Musím to psát na denním světle, abych na to dobře viděla. Důkladně utřu stůl a přisunu jej k oknu, podepřu si ruce, aby se mi dobře psalo. Napsat jeden list mi trvá i několik hodin a musím se soustředit, abych neudělala chybu. Musím psát speciálním inkoustem na dokumenty, aby se to nepropisovalo a aby zápis po nějaké době nevybledl nebo nezmlizel úplně. Píšu psacím písmem a snažím se psát jednoduše a čitelně. Neberu to na lehkou váhu. Používám ještě lenoch, který udělal pan Lazar. Trošku mu ujíždí spodní linka, ale mně se to líbí. Musím taky přemýšlet o tom, jak si rozvrhnu stránku, aby to dobře vypadalo. Někdy je to oříšek. Zápisy z jednoho roku mívají kolem deseti listů – někdy osm, někdy dvanáct, je to různé. Na konci zápisu z jednoho roku je razítko obce a měl by tam být i podpis starosty.

V. S.: Já bych to psát nemohla, po mně by to nikdo nepřečetl.

Změnilo se něco po přijetí obecných nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR)?

V. S.: Dříve se do kroniky běžně zapisovala jména narozených dětí i jména zemřelých spolu s datem narození nebo úmrtí, to už dnes není možné. Od roku 2017 se zapisuje jen počet narozených a zemřelých. A ještě něco: Dřív když se zbouřil starý dům a na jeho místě se postavil nový, dostal stejné číslo. Ted' je to zrušené zákonem, nový dům musí dostat nové číslo. Nenávratně mizí některá čísla, a když se to stane, tak to zaznamenám do kroniky.

Kde je kronika uložena?

V. S.: Na obci. Měla by být zabezpečená, uložena v plechové skřínce. Na

současné obecním úřadu pro to nejsou prostory, ale v tom novém bude vyhrazené zvláštní místo. Originály starších obecních kronik jsou uloženy v archivu v Rajhradu, my je máme jejich kopie na úřadu. Kopie je možné zapůjčit proti podpisu.

Listuji objemným svazkem současné rozdrojovické kroniky, kterou píše už třetí kronikář – v tomto případě to není jeden muž, ale rovnou dvě ženy. Vidím, že všichni kronice věnovali a věnují velkou péči a přistupovali a přistupují k ní s úctou... je to dokument, který vypovídá o životě obce a jehož cena a význam roste s věkem.

Text: Hana Antonínová
Foto: Martina Morávková

Věra Svídová, 66 let

Pochází z Rozdrojovic, prožila zde celý život. V letech 1997 až 2018 působila jako pracovnice obecního úřadu. V současné době je členkou zastupitelstva a předsedkyní finančního výboru.

POTKALI SE U ATLANTISU

... jak se mezi Rozdrojovícemi a Kníničkami proháněli ti, které známe z filmového plátna a televizních obrazovek.

Možná jste už zahlédli jedno video, které se začátkem května začalo virálně šířit virtuálním prostorem a do dnešního dne má několik milionů shlédnutí. A dějiště „autobusové honičky“ vám možná připadalo povědomé. Nemýlili jste se – dramatické scény se odehrávají na silnici, po níž všichni skoro denně jezdíme. Zeptali jsme se autora videa Michala Orsavý, proč jako pozadí některých scén zvolil právě toto místo.

Tu cestu jsme vybrali proto, že je poblíž Brna, odkud pocházíme. Potřebovali jsme klidný úsek silnice, kde nepojede příliš mnoho aut. Po dlouhém hledání ideálního úseku jsme vybrali právě silnici u Rozdrojovic. Je to rovinka, je dostatečně dlouhá pro naše účely a je tam malý provoz. Zároveň se na obou koncích dalo otočit s autobusem. Na jednom konci jsme se s autobusem otáčeli v areálu hotelu Atlantis a na druhém konci na autobusové otočce v Kníničkách. Celou scénu jsme točili zhruba tři hodiny i s přípravou. Bylo to celkem pět záběrů s autobusem a pak jsme fotili úsek silnice, kde je Bohuš nad ležícím Arnoštem. Natáčení s autobusem bylo nejnáročnější, co jsme zatím museli točit do virálního videa. Měli jsme osobní auto s otevřeným kufrem vzadu, kde byl kameraman a natáčel autobus jedoucí za ním. S řidičem autobusu jsme byli ve spojení a dávali jsme mu pokyny o jízdě – vzdálenosti, rychlost, zatáčení. Úsek jsme projeli asi osmkrát. Po každé jízdě jsme museli záběr zkontrolovat, domluvit se na dalším postupu, vysvětlit vše řidiči a všechno zopakovat. Autobus jsme si půjčili od jedné soukromé firmy. Byli velmi ochotní! Znali totiž naše předchozí videa, a proto nám jeden z řidičů jejich firmy s radostí pomohl. Z natáčení byl nadšený. Kdo by nebyl, když mohl řídit legendární autobus Zemák a pronásledovat Bohuše a Arnolda na motorce!

V závěrečných titulcích místa natáčení neuvádíme – jmenovat lokace je obvyklé spíš pro dokumenty. U běžných hraných filmů se dávají pouze titulky s profesemi, hlavními složkami výroby filmu a sponzory. Většina lokací ve videu je stejně veřejně známá – Pražský hrad, Staroměstské náměstí, Václavské náměstí, Náměstí Svobody...

Na okolnosti natáčení se ptala Hana Antonínová

BYLA TADY OBEČNÍ DECHOVKA A KAPELA

Poslední část vzpomínek rozdrojovického rodáka pana Miloslava Novotného

Každou sobotu se zametala silnice na Bráně, aby to bylo na neděli čisté. Byla to prašná silnice, jezdily po ní povozy tažené koňmi a kravami. Za týden se nadělal nepořádek, ale na neděli to každý před svým domem zametl. Na hody se líčilo, podrovnávka musela být modrá a vršek bílý. Kolem oken byl jen barevný pruh, ornamenty jenom jednoduché. Už za Rakouska, to mi říkali rodiče, tady byl nějaký hospodářský spolek, ale většinou to bylo tak, že pantáti si přišli popovídat, vypili každý pivo a bylo to. Za první republiky už se tady objevily politické strany, nejvíc hlasů měli myslím národní socialisti, agráři byli snad druzí, potom sociální demokrati, lidovci, živnostníci. Mezi stranami byla jakási řevnivost, ale chlapi se bavili

sousedsky. Dědina byla malá a všichni se znali. Dost lidí bylo zaměstnaných v Brně. Hodně jich jezdilo do Zbrojovky a Zbrojováci byli většinou národní socialisti. Zemědělci zase volili agrární stranu.

Už za mých rodičů tady byl ochotnický divadelní spolek. Hrál se už za Rakouska, ale byly to ponejvíc nějaké náboženské kusy. Po první válce tady začali fungovat ochotníci při hasičském sboru. Bylo asi deset lidí, kteří pro to byli opravdu zapálení, a potom se přidávali další. Podle toho, jaký se hrál kus, tak tam bylo dvacet, pětadvacet lidí. Hráli mladí i staří, i oba moji rodiče. Já jsem hrával už jako dítě a jako malý kluk jsem dělával „křoví“.

Hrálo se v zimě, když byl klid a nebylo tolik práce. Divadlo mělo úspěchy, některé představení se pro velký zájem muselo i opakovat. Odehrávalo se to v hospodě u Helánů, to byl tenkrát ještě malý sál. Ten velký se postavil až po válce. Někdy sem taky jezdilo kočovné divadlo.

Než byla přehrada, lidi z Brna chodili v neděli na procházky sem do lesů a zastavovali se u Helánů. Venku za hospodou, jak dnes bydlí Šudákovi a Gallovi, tak tam byla kuželna. (Dnes je tam plechová brána.) Tenkrát tam bývala mřížová brána a za ní vlevo byla kuželna. Tam se chodilo v sobotu odpoledne a v neděli na kuželky.

Po první válce se v širokém okolí vždycky v neděli pořádaly výlety. U každé vesnice bylo místo, říkalo se mu výletišť. Tam se vždycky v neděli odpoledne točilo pivo, opékaly klobásky. Každou neděli to bylo v jiné dědině: střídaly se Kníničky, Jinačovice, Rozdrojovice, Bystrc, Medlánky. U nás to bylo vždycky na Výhoně.

V hospodě u Jeroušků (byla to jiná než dnes, stávala kousek pod dnešní hospůdkou) bývala každý týden tancovačka. Za války se to nesmělo, ale porušovalo se to. V létě se tam tancovalo snad každý den a nikdo nic nenahlásil. Zatemnilo se. Hrál gramofon. Byla tady taky obecní kapela, říkalo se tomu štrajch, takový džez. Trubka, housle, čtyři nebo pět muzikantů. Potom taky dechovka, kapelník byl Balabán. Hrávalo se u Helánů.

Stavení u Helánů pobořil za války jakýsi tank, srazil bránu, ale v roce 1945 a 1946 se to opravilo a dostavělo. Helánovi měli dceru, a ta si vzala Jáchyma Helána. Nebyl příbuzný, ale byla to shoda jmen, takže hospoda zůstala u Helánů pořád. Helán se vlastně přiznal na hospodu k Helánům. I za komunistů, když to znárodnili, tam Helánovi jako bývalí majitelé pracovali jako hospodští. Bydleli tam nahoře nad hospodou až do smrti.

Vyprávění pana Novotného zapsala
Hana Antonínová

V roce 1954 sehráli ochotníci představení Maléřečka. Horní řada zleva: Karel Palička, Ferdinand Balabán, Josef Matyáš, Miloslav Novotný, Stanislav Slouka. Prostřední řada zleva: Josef Chlubný, Vlasta Vyzinová, Josef Michalík, Josef Janek, režisér Zdeněk Havlíček. Dolní řada: Jména herců upadla v zapomnění.

V roce 1950 byla na programu hra Naši furianti. Horní řada zleva: Stanislav Slouka, Ferdinand Balabán, Jan Michalík, František Vrzal, Hedvíka Kučerová, další jména si majitel fotografie Miloslav Novotný (nahore čtvrtý zprava) nevybavuje. Archiv rodiny Novotných

Jerouškova hospoda, postavená v roce 1923. Snímek z konce 20. let. Archiv rodiny Jerouškovy

REAKCE NA ČLÁNEK „PROČ NEVYSÁZÍME ALEJ“

ZD Jinačovice, družstvo reaguje na článek uveřejněný v minulém čísle zpravodaje, neboť v něm bylo nepravděpodobně obviněno a byly uveřejněny nepravdivé informace. ZD Jinačovice nemůže v žádném případě zabránit majitelům pozemků v tom, aby na svých pozemcích stromy vysadili, pokud by opravdu chtěli, jen je potřeba postupovat podle zákona a dodržet platné smlouvy. K 10. 6. 2020 nedostalo ZD Jinačovice žádný oficiální požadavek od majitelů pozemků k tomu, aby jim byl pozemek na tento účel vrácen a pronájem ukončen. Družstvo upozornilo na to, že cesta není dle katastrální mapy na svém místě, proto až by jednou došlo ke správnému narovnání cesty, stromy by byly v některých místech vysázeny v této cestě.

Další problém je ten, že stromy měly být sázeny ve vzdálenosti 2 metrů od cesty. Jak jistě všichni víme, stromy vyrostou a tím by překážely v cestě

do lesa, kam by se nemohla dostat potřebná technika pro těžbu dříví, kvůli které tam vlastně cesta je. Proto i ilustrace k článku je chybná, protože takhle dospělé stromy lípy určitě nevyjadají. Navíc nebyli všichni majitelé osobně kontaktováni jak je uvedeno v článku a někteří hned nesouhlasili.

Také nebylo majitelům řečeno, kdo by se o tyto stromy staral, sekal trávu kolem stromů, ani to, kdo by nesl zodpovědnost za to, až stromy vyrostou a bude je třeba nadále udržovat nebo kdo by nesl zodpovědnost za možný úraz způsobený například ulomenou větví. Tyto povinnosti padají na hlavy vlastníků. Když bylo toto některým majitelům vysvětleno, tak přibýlo pár dalších vlastníků, kteří změnili názor a alej si na svém pozemku nepřejí.

Organizátorům této akce bylo doporučeno, aby se spíše než na výsadbu nové aleje zaměřili na obnovu stávající, staré aleje, která vede od hlavní

silnice k bývalému kravínu a je již ve velmi špatném stavu, tato alej je na pozemku obce.

Výsadba nových stromů v dnešní době je záslužná činnost, jen je potřeba umět jednat s lidmi, na jejichž pozemcích se mají stromy sázet a sdělit jim veškeré informace i povinnosti z tohoto záměru vyplývající, když organizátoři nemají pozemky vlastní.

Tímto žádáme Rozdrojovický zpravodaj, a hlavně autora článku paní Hanu Antonínovou, aby příště podávali pravdivé informace a ne tak, jak se jim to hodí. Vše můžeme doložit písemnou korespondencí.

Mimo jiné by při výsadbě této aleje stromy zakryly krásný výhled na přehradu, Bystrc a Brno, běžte se tam podívat a dáte nám za pravdu.

S pozdravem členové představenstva
ZD Jinačovice, z nichž tři jsou obyvatelé
Rozdrojovic a majitel pozemku
Pruša Miloš.

ROZDROJOVICE PRO MĚ ZNAMENAJÍ HODNĚ...

Požádali jsme rozdrojovické pátáky, aby napsali, co pro ně znamená naše vesnice. Z jejich řádků je patrné, „že jim to tady přirostlo k srdci“ – jak napsal jeden z nich.

Hana Antonínová

Rozdrojky jsou krásná ves,
všude pole, všude les.

Krajina tu krásná je,
hezčí než okolo Dunaje.

Vyjed' si hned na kolo
a koukej se okolo.

Ve městě žít prostě nechci,
radši budu sbírat klestí.

Na ohni špekáčky uděláme
a pak si je v klidu dáme.

O víkendů na procházku,
uvidíme sedmikrásku.

K této obci vztahy mám
všude, kde se podívám.

Všude tady je moc krásně,
více nevejde do té básně.

Zuzka

Mezi mé nejsilnější a nejkrásnější zážitky z Rozdrojovic patří Mladé hody. V den hodů mi maminka uplete dva copy a pomůže mi nastrojít se do krásného kyjovského kroje. Když se vidím ustrojená v zrcadle, připadám si jako za starých časů, kdy takto oblečené chodily naše prababičky. Už se nemůžu dočkat, až dorazím do místní hospody, kde nás přivítá naše Alenka. Mladé hody zahajuje před obecním úřadem náš pan starosta slavnostním proslavem, tancem a přípitkem. Po zahájení jde průvod stárek a stárků spolu s námi „mlaďochy“ a kapelou dům od domu dědinou. Rodiče stárků a stárek mají před domem nachystané výborné občerstvení. Po průvodu se vracíme do sálu v hospodě, kde se koná beseda. Na které konečně předvedeme námi nacvičené tanečky. Po nás tančí stárky a stárky. Večer se koná zábava s půlnočním překvapením, ale na tu já jsem ještě moc mladá, a tak po vystoupení besedy jdu unavená po celodenním tančení s rodiči domů...

Emička

Rozdrojovice pro mě znamenají hodně. Vyrůstal jsem tu a přirostlo mi to tady k srdci. Kdybych se měl odstěhovat, tak nevím, jak to zvládnou. Začnu ale s tím, co mi vadí. Hřiště. Většina jich je buď v opravě, nebo jsou moc daleko. Naše nejoblíbenější hřiště Na bahně momentálně opravují a to se mi nelíbí, protože si nemáme kde kopat. Jinak této vesnici nemám co vytknout. Jen je mi líto, že zničili školní hřiště a místo toho postavili tělocvičnu.

Všichni jsme si tady jako malí hráli a taky jsem se tu naučil lézt na stromy.

Jednou se tam stalo, že pršelo a začaly padat hrozně moc kroupy a my jsme se neměli kam jinam schovat, než do malého domečku pro děti, který byl na hřišti. Byl opravdu moc malý a nás bylo asi osm. Takže to byla velká zábava a všechny nás to bavilo.

A teď ty pozitivní věci. Jsem rád, že bydlím na vesnici a ne ve městě. Mám tady hodně kamarádů a všude to mám blízko, obzvlášť do školy. Jsem rád, že máme v Rozdrojovicích i školu a nemusím nikam jezdit, ale zase je mi líto, že je to tady jen do páté třídy a já budu muset příští rok jít do jiné školy.

Prokop

V Rozdrojovicích máme krásný obchůdek, jmenuje se Papája. Rodina Holých tu žije více než sto let a je to moje babička. A rodina Novotných tu žije více než 300 let. A jsou tady hřiště pro malé i velké děti. Na Rozdrojovicích se mi nelíbí někteří občané, protože tady dělají nepořádek. A Rozdrojovice mají svoje vlastní pivo.

Tereška

Ze školních sešitů opsala Hana Antonínová

... na naší vesnici se mi nelíbí to, že je tady hodně nepořádku a starých poničených domů. Také mi vadí, že když jedu či jdu domů, tak mě čeká ten nadprůměrný kopec. Na druhou stranu, nežije zde moc lidí, takže je málokdy fronta v našem obchůdku. Perfektní je, že tady jsou čtyři hřiště na hraní, kde se můžu potkat s kamarády.

Bydlení v Rozdrojovicích má různé výhody a nevýhody. Výhoda je, že na Velikonoce nemusíme šlapat v panelácích po schodech, aby jsme obešli všechny sousedky.

Honza

OBCENÍ KNIHOVNA INFORMUJE

Od 15. května je možné opět **každý pátek od 16 do 19 hodin** navštívit obecní knihovnu, kterou čeká v průběhu prázdnin stěhování do nového obecního úřadu. Z důvodu koronavirové pandemie se neuskutečnila plánovaná přednáška o Harry Potterovi. Bude se konat v sobotu 3. října 2020 a obec Rozdrojovice podala přes Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR Velká Morava projekt s žádostí o finanční podporu s názvem Harry Potter a jeho kamarádi. Ve spolupráci s lektorkou a spisovatelkou Bc. Danou Šimkovou navštívíme prostřednictvím interaktivní přednášky spojené s filmovými ukázkami skutečná místa, kde se se natáčely jednotlivé díly. Součástí programu bude výstavka replik známých kouzelnických předmětů, nebude chybět filmová hudba a autentický kostým.

Také v letošním roce se knihovna zapojí do krajského projektu na podporu čtenářství **Jižní Morava čte:**

<http://www.jiznimoravacte.cz/>

Tématem již 5. ročníku je při příležitosti 350. výročí od úmrtí Jana Amose Komenského „Svět v obrazech“. Zapojit se mohou děti od 4 do 15 let, a to jako jednotlivci nebo v kolektivech. Soutěž bude probíhat ve třech tvůrčích disciplínách: literární, výtvarné nebo audiovizuální tvorbě a v jejich podkategoriích (libovolný literární útvar, kresba, malba, komiks, fotografie, krátký film). Patronem projektu je oblíbený český spisovatel a ilustrátor dětských knih Pavel Čech. Vyhlášení soutěže se bude konat v průběhu září v knihovně za účasti oblíbené české ilustrátorky paní Vlasty Švejdové. Informace o plánovaných aktivitách sledujte na webových stránkách knihovny:

<https://rozdrojovice.knihovna.cz/> a na Facebooku.

Monika Kratochvílová

BABSKÉ HODY 2020

Dne **19. září 2020** se budou konat v naší obci babské hody. Dovolte mi jménem všech stárek pozvat vás na tradiční průvod Rozdrojovicemi a večerní zábavu s živou hudbou. Doufáme, že zájem občanů bude podobný jako loni.

Marie Veselá

OPRAVA

V rozhovoru s ředitelem rozdrojovické školy v minulém čísle Zpravodaje byla uvedena nesprávná informace o zahájení výuky formou videokonference. Všichni rodiče dostali informační e-mail s návodem nikoli 16. 3., jak bylo uvedeno, ale již 13. 3. První oficiální výuka proběhla v úterý 17. 3.

Za nepřesnost se omlouváme.

Hana Antonínová

ROZDROJOVICKÝ ZPRAVODAJ 3/2020

Vydává obec Rozdrojovice, Na Dědině 7, 66434 Rozdrojovice, IČO 00282499.

Periodický tisk územního samosprávného celku, vychází pětkrát ročně.

Redakční rada: Hana Antonínová (odpovědná redaktorka), Martina Morávková, Kateřina Pokorná, Hana Puklová, Milan Štastrný, Karel Taft, Marie Veselá. Registrace Ministerstva kultury, evidenční číslo MK ČR E 23513.

Číslo 3/2020 vychází v červnu. NÁKLAD 450 VÝTISKŮ.

Připomínky, náměty, reakce, informace, příspěvky a požadavky na inzerci prosíme e-mailem na adresu: zpravodaj@rozdrojovice.cz

Uzávěrka Rozdrojovického zpravodaje č. 4/2020 je 22. 9. 2020.

Nepodepsané příspěvky nejsou uveřejňovány.

Grafická příprava, sazba a tisk: Střední škola grafická Brno, příspěvková organizace, Šmahova 364/110, Brno-Slatina, tel. 548 211 313.

Foto: Martina Morávková, Petr Antonín Jr.